

Jaargang 1975

684 WET van 10 december 1975 tot intrekking van de artikelen 13-13d van het Wetboek van Strafrecht en aanvulling van de wettelijke voorschriften betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de artikelen 13-13d van het Wetboek van Strafrecht in te trekken en de wettelijke voorschriften betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling van tot gevangenisstraf veroordeelden aan te vullen, onder meer door te voorzien in een beroepsmogelijkheid indien de voorwaardelijke invrijheidstelling achterwege blijft dan wel wordt geschorst of herroepen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In het Wetboek van Strafrecht¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

De artikelen 13, 13a, 13c en 13d vervallen.

B

Artikel 15, eerste lid, wordt gelezen:

De tot gevangenisstraf veroordeelde kan voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld, wanneer twee derden van de straftijd zijn verstreken en de vrijheidsbeneming ten minste negen maanden heeft geduurd. De tijd die door de veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van de uitspraak in verzekering of in voorlopige hechtenis is doorgebracht, wordt onder de termijn begrepen. Indien de veroordeelde meer dan één gevangenisstraf achtereenvolgens moet ondergaan, worden zij ten deze als één straf aangemerkt.

C

Het laatste lid van artikel 15a vervalt.

D

In artikel 15b, eerste en vierde lid, vervallen de woorden „in zijnen verlofpas uitgedrukte”.

Dbis

Artikel 15b, vijfde lid, eerste volzin, wordt gelezen:

De aanhouding is gedurende ten hoogste zeven dagen van kracht.

E

Na artikel 15b worden de volgende artikelen ingevoegd:

Artikel 15c. Uiterlijk veertien dagen voor het verstrijken van de in artikel 15, eerste lid, bedoelde termijn wordt beslist of de veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid zal worden gesteld.

Tegen de beslissing om hem niet of nog niet voorwaardelijk in vrijheid te stellen, kan de veroordeelde binnen dertig dagen nadat die beslissing aan hem is medegedeeld beroep instellen bij het gerechtshof te Arnhem. Is het beroep na afloop van die termijn ingesteld, dan is het niettemin ontvankelijk, indien blijkt dat de veroordeelde het beroep zo spoedig heeft ingesteld als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd. Met een beslissing als in dit lid bedoeld wordt gelijk gesteld het niet geven van een beslissing binnen de daarvoor gestelde termijn.

Indien de veroordeelde niet voorwaardelijk in vrijheid is gesteld, wordt telkens na negen maanden, te rekenen van het in artikel 15, eerste lid, bedoelde tijdstip, opnieuw beslist omtrent zijn voorwaardelijke invrijheidstelling. Het bepaalde in het tweede en derde lid van dit artikel is op die nieuwe beslissing van toepassing.

Artikel 15d. Het beroep wordt ingesteld bij aangetekende brief, die is gericht tot de griffie van het gerechtshof te Arnhem.

Het beroep kan ook worden ingesteld door het afleggen van een verklaring op die griffie door:

a. een advocaat, indien deze verklaart daartoe door de veroordeelde bepaaldelijk te zijn gemachtigd;

b. een bij bijzondere volmacht schriftelijk gemachtigde.

Als dag van het beroep geldt de dag waarop de brief ter griffie wordt ontvangen of de verklaring afgelegd.

Het beroep vervalt indien, voordat het gerechtshof de zaak heeft onderzocht, de vrijheidsbeneming is beëindigd.

Artikel 15e. Na van de griffier van het gerechtshof een kennisgeving te hebben ontvangen dat beroep is ingesteld, zendt de Minister van Justitie de op zijn beslissing betrekking hebbende stukken aan het hof toe. De voorzitter van het gerechtshof bepaalt daarop onverwijld een dag voor het onderzoek van de zaak, tenzij hij vaststelt dat het beroep inmiddels is vervallen. Artikel 14j, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Het gerechtshof stelt de veroordeelde in de gelegenheid het beroep toe te lichten. De veroordeelde kan zich door een raadsman doen bijstaan. Indien hij geen raadsman heeft, voegt de voorzitter hem op zijn verzoek een raadsman toe. De veroordeelde en zijn raadsman kunnen voor de aanvang van het onderzoek van de stukken ter griffie kennis nemen.

Het hof kan, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van de procureur-generaal of op verzoek van de veroordeelde of diens raadsman, ook andere personen horen. De veroordeelde en zijn raadsman kunnen deze verhoren bijwonen en worden in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.

De artikelen 22, 25, 274, 275, 277, 303, 304, 315, 319, 320, 328, 329, 331, 345, eerste en derde lid, en 346 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15f. Het gerechtshof kan, met vernietiging van de beslissing waartegen beroep was ingesteld, gelasten, dat alsnog toepassing zal worden gegeven aan artikel 15, eerste lid. Het gerechtshof kan daarbij een termijn stellen waarbinnen de voorwaardelijke invrijheidstelling uiterlijk moet zijn geschied.

De beslissing van het gerechtshof is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. Zij is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen. Vanwege het openbaar ministerie wordt zij onverwijld ter kennis van de veroordeelde gebracht.

Artikel 15g. Artikel 15c, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op beslissingen tot schorsing of herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling. Het beroep wordt ingesteld en behandeld met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 15d, 15e en 15f, tweede lid.

Het gerechtshof kan, met vernietiging van de beslissing waartegen beroep was ingesteld, de onmiddellijke invrijheidstelling van de veroordeelde gelasten.

Artikel 15h. Indien de voorwaardelijke invrijheidstelling is herroepen, wordt telkens na drie maanden, te rekenen van het tijdstip dat de tenuitvoerlegging van de straf werd hervat, beslist of de veroordeelde wederom voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld. Moet de veroordeelde eerst een of meer andere gevangenisstraffen ondergaan dan begint die termijn te lopen op het tijdstip dat de tenuitvoerlegging van die straf of straffen is beëindigd, onderscheidenlijk het tijdstip dat ten aanzien van die straf of straffen voorwaardelijke invrijheidstelling was mogelijk geweest, indien de herroeping niet had plaats gehad.

Artikel 15g is op de nieuwe beslissing van toepassing.

F

Artikel 16 wordt gelezen:

Alle besluiten uit de toepassing van de artikelen 15-15h voortvloeiende, worden genomen door de Minister van Justitie. De beslissing om de veroordeelde niet of nog niet voorwaardelijk in vrijheid te stellen, alsmede de beslissing om de voorwaardelijke invrijheidstelling te schorsen of te herroepen, zijn met redenen omkleed. Aan de betrokkene wordt onverwijld een afschrift van elk te zijnen aanzien genomen besluit uitgeleerd. Daarbij wordt hij opmerkzaam gemaakt op het rechtsmiddel dat tegen de beslissing kan worden aangewend.

Artikel II

De Beginselenwet gevangeniswezen ²⁾ wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel 15 vervalt.

B

In de artikelen 17 en 18 wordt telkens in plaats van „een der in de artikelen 15 of 16 bedoelde gestichten” gelezen: een der in artikel 16 bedoelde gestichten

C

In artikel 20 wordt in plaats van „bedoeld in de artikelen 15-18” gelezen: bedoeld in de artikelen 16-18

D

In artikel 30 wordt in plaats van „de artikelen 15, 16, 17 en 18” gelezen: de artikelen 16, 17 en 18

Artikel III

In de Wet op de rechterlijke organisatie ³⁾ wordt na artikel 72 een artikel ingevoegd dat als volgt luidt:

Artikel 73. 1. Bij het gerechtshof te Arnhem is een bijzondere kamer die belast is met de behandeling van zaken in beroep als bedoeld in de artikelen 15c en 15g van het Wetboek van Strafrecht. Onze Minister van Justitie vormt en bezet de kamer, overeenkomstig door Ons te stellen regels.

2. Deze kamer bestaat uit leden van het gerechtshof en twee niet tot de rechterlijke macht behorende personen als deskundige leden. Een der leden van het gerechtshof treedt als voorzitter op.

3. Wij benoemen de in het vorige lid bedoelde niet tot de rechterlijke macht behorende personen en tevens voor ieder hunner zoveel plaatsvervangers als Wij dienstig oordelen. De benoeming geschiedt voor de tijd van vijf jaar, behoudens

mogelijkheid van eerder ontslag door Ons op eigen verzoek. Bij aftreden is opnieuw benoeming mogelijk. Bij het bereiken van de volle ouderdom van zeventig jaar wordt hun door Ons ontslag verleend met ingang van de eerstvolgende maand.

4. Op de leden en plaatsvervangende leden van de bijzondere kamer, die niet tot de rechterlijke macht behoren, zijn de artikelen 10-14 en 23-29 van deze wet en de artikelen 512-524 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het onderzoek van de redenen van wraking en het beslissen over de wraking geschiedt door de bijzondere kamer.

5. De bijzondere kamer houdt zitting en beslist met drie leden van het gerechtshof en twee niet tot de rechterlijke macht behorende leden of plaatsvervangende leden.

6. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen met betrekking tot de wijze van eedsaflegging en het kostuum van de leden en plaatsvervangende leden van de bijzondere kamer, alsmede omtrent de afwezigheid, de afwisseling en de orde van inwendige dienst van die kamer.

7. De leden en plaatsvervangende leden van de bijzondere kamer die niet tot de rechterlijke macht behoren, genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten en verdere vergoeding volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

Artikel IV

In de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag ⁴⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

Artikel 7, derde lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. Het gestelde onder *c* vervalt.

2. De puntkomma aan het slot van het gestelde onder *b* wordt vervangen door een punt.

B

Artikel 9, eerste lid, tweede volzin, vervalt.

Artikel V

1. Op veroordeelden die op het tijdstip van inwerkingtreding van Artikel I, onder A, van deze wet zijn of zullen worden geplaatst in een bijzondere gevangenis voor jongelieden krachtens bevel van de rechter of een bevel van het hoofd van het Departement van Justitie, als bedoeld in de artikelen 13 en 13a van het Wetboek van Strafrecht, blijven de artikelen 13c en 13d van dat Wetboek van toepassing.

2. In gevallen waarin op het tijdstip waarop Artikel I, onder A, van deze wet in werking treedt, nog moet worden beslist op een vordering van het openbaar ministerie, gegrond op artikel 13d, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, blijft dat artikel van toepassing op de te volgen procedure.

Artikel VI

Indien de gevangenisstraf is opgelegd vóór het tijdstip waarop de Wet van 26 oktober 1973, *Stb.* 509, tot herziening van de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering betreffende toevoeging van een raadsman en toepassing van voorlopige hechtenis en wijziging van de artikelen 27 en 77hh van het Wetboek van Strafrecht in werking is getreden, wordt bij toepassing van Artikel I, onder B, alleen rekening gehouden met de tijd die door de veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van de uitspraak in voorlopige hechtenis is doorgebracht voor zover deze bij het vonnis of arrest in mindering was gebracht bij de uitvoering van de straf.

Artikel VII

1. Artikel I, onder A, B, C en D, en de artikelen II, V en VI treden in werking op de tweede dag na afkondiging van deze wet in het *Staatsblad*.

2. Artikel I, onder E en F, en de artikelen III en IV treden in werking op door Ons te bepalen tijdstippen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 10 december 1975.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

De Staatssecretaris van Justitie,
H. J. ZEEVALKING.

Uitgegeven de tweeëntwintigste december 1975.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1973/74, 12 751; 1974/75, 12 751.
Hand. II 1975/76, bladz. 73-79.
Kamerstukken I 1975/76, 12 751 (10, 10A, 10B).
Hand. I 1975/76, bladz. 297.

-
- ¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juni 1975, *Stb.* 353.
²⁾ *Stb.* 1951, 596, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 juni 1965, *Stb.* 238.
³⁾ *Stb.* 1972, 463, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 september 1972, *Stb.* 461.
⁴⁾ *Stb.* 1955, 395, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 mei 1969, *Stb.* 191.